

СВИТАЊА

лист ученика ОШ „Данило Зеленовић“ Сириг

www.danilozelenovic.edu.rs

јун 2012.

САДРЖАЈ

Бил Гејтс	3
Пријем првака и Ликовна колонија	4
Међународни скаутски етно скуп	4
Иво Андрић - три јубилеја	5
Дечија недеља	5- 6
Догодило се и ово	7
"Бачко доба"	8
Сајт наше школе у конкуренцији за избор најбољег сајта	8
Новогодишња приредба	9
Свет Сава	9
Предавање за родитеље	9
Представа посвећена промоцији толеранције	10
Гледали смо филм „Шешир професора Косте Вујића”	10
Мислиша	11
Изложба васкршњих јаја	11
На списку најбољих школа	12
Духовна страна нашег света.....	13
Тесла једини пут у Београду	14
Природа је мудра, мудрија од човека	15
Дан планете Земље	15
О мостовима	16
Плава тигрица и Необичан пас	17
О хајдуцима	18
Зашто пречицом ?!	19
Шта је у тој цигарети?	19
Сунчани предео, Марко Краљевић и Доситеј	20
Спорт	21
Такмичења	22
О раку	23
Слике са екскурзије	24
Ученик генерације	25

ПРАВИЛА

Бил Гејтс (оснивач Microsoft-а и други најбогатији човек на свету), недавно је одржао говор у једној средњој школи. Говорио је о генерацијама деце без концепта реалности који их води у неуспех у правом свету.

Правило 1: Живот није фер, навикни се на то.

Правило 2: Свет није брига за твоје самопоштовање. Свет очекује да постигнеш нешто пре него што се почнеш добро осећати у својој кожи.

Правило 3: Нећеш зарађивати 60000\$ годишње чим изађеш из средње школе. Нећеш бити потпредседник са службеним телефоном, док то не зарадиш.

Правило 4: Ако мислиш да ти је учитељ строг, чекај док не добијеш шефа.

Правило 5: Печење хамбургера није ти испод части. Твоји преци су печење хамбургера звали-приликом.

Правило 6: Ако погрешеш, нису твоји родитељи криви. Не кукај, учи из грешака.

Правило 7: Пре твог рођења, твоји родитељи нису били досадни као сада. Постали су досадни због плаћања твојих рачуна, прања твог веша и и слушања тебе како си Кул. Због тога, пре него другоме нешто замериш, покушај сложити ормар у властитој соби.

Правило 8: Твоја школа има начин за решавање и победника и губитника, живот нема. У школи ти дају безброј прилика да даш тачан одговор. Ово нема никакве сличности са стварним животом!

Правило 9: Живот није подељен на полугодишта. Нема слободног лета и врло мало шефова је заинтересовано да ти помогне да нађеш себе. То чини у своје слободно време.

Правило 10: Телевизија није прави живот. У правом животу људи морају напустити кафић и отићи на посао.

Правило 11: Буди љубазан према штреберима. Велике су шансе да ћеш радити за једног.

РАЗМИСЛИТЕ О ОВОМЕ!

ПРИЈЕМ ПРВАКА

И ове школске године нова генерација ђака првака крочила је у нашу школу. Дочекани су пригодним програмом. Први корак на дугом путу је направљен. Нека им ово путовање пуно бројки и слова буде испуњено срећом и радошћу.

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА

Запажено учешће наших ученика на ликовној колонији у Темерину 23.9.2011. године

МЕЂУНАРОДНИ СКАУТСКИ ЕТНО СКУП

Да различит језик и култура нису препрека за игру и дружење доказали су скаути из Мађарске, Румуније, Чешке, Хрватске, наши домаћини скаути из Темерина и чланови Одред измишљача „Лукијан Мушицки“. На скупу који је одржан 9 - 11. септембра у просторијама ОШ „Кокаи Имре“ у Темерину учествовали су поред гостију : полетарци из чета Сирига и Бачког Јарка као и њихови старији чланови на челу са начелником Марком Јовичићем и замеником старешине Драганом Лахош. Домаћини су спремили веома креативане и занимљиве садржаје, који су реализовани кроз радионице : веза, путовања (прављења лоптица), аранжмана од сувог цвећа, прављења честитки, ткања и других занимљивих активности. Ту су наравно биле и неизоставне скаутске игре у којима су уз смех и радост учествовали сви учесници скупа. Активности су прекинуте једино за време свечаног ручка, који је одржан у Омладинском дому.

ИВО АНДРИЋ - ТРИ ЈУБИЛЕЈА

Пошто се у току 2011. године навршавају два јубилеја Иве Андрића - сто година од објављивања његовог првог књижевног рада у часопису „Босанска вила” и педесет година од доделе Нобелове награде за књижевност, а у току 2012. године и трећи јубилеј, сто двадесет година од рођења, и у нашој школи на пригодан начин подсетили смо се на дело овог нашег славног писца.

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

ИШЛИ СМО У ТЕМЕРИН

Ученицима од V-VIII разреда ученици Средње школе „Лукијан Мушицки“ приказали су представу „Марко Краљевић и Муса Кесеџија“. За ученике млађег школског узраста приређена је у биоскопу пројекција цртаног филма „Штрумфови“.

ФОРУМ ТЕАТАР

Ученици V разреда припремили су форум позориште за своје млађе другаре, ученике млађег узраста. Представа под називом „Збогом Чврго“ наишла је на одличне реакције публике која је активно учествовала у представи .

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

ТАЈНИ ПРИЈАТЕЉ, ЈАБУКА НА ДАР

И БИТКА ЗА БЕБЕ

Ученици VII и VIII разреда су ишли у Темерин да учествују и подрже акцију *Битка за бебе* тако што су направили налепнице у облику срца и продавали пролазницима на улици. Свим ученицима у школи подељене су јабуке на поклон.
Запослени у установи играли су игру *Тајни пријатељ*.

СПОРТСКИ ДАН ЗА УЧЕНИКЕ ОД I ДО IV РАЗРЕДА

И ПРИРЕДБА ЗА ПРИЈЕМ ПРВАКА У ДЕЧИЈИ САВЕЗ

Одржали смо забавни полигон у дворишту школе за ученике I и II разреда.
Ученици III и IV разреда су у сали имали турнир у одбојци.
На нивоу школе је организована приредба за пријем првака у Дечији савез.

СПОРТСКИ ДАН ЗА УЧЕНИКЕ ОД V ДО VIII РАЗРЕДА

И МАСКЕНБАЛ ЗА УЧЕНИКЕ ОД I ДО IV РАЗРЕДА

Старији ученици су организовали турнир у фудбалу за мушке екипе, док су девојчице учествовале у одбојкашком турниру.

За ученике млађег узраста организован је маскенбал. Деца су прошетала Сиригом да покажу креативност својих мама, што је изазвало велике симпатије пролазника.

ДОГОДИЛО СЕ И ОВО

„Чаробна шума“
Представа ученика 3-2

Такмичење у једењу кокица

Дечији базар - Темерин

Представа за вртић

Представа "Шкрти берберин"

"Ђачко доба"

Лист за ученике млађег узраста "Ђачко доба" објавио је наше фотографије и радове

Сајт наше школе налазио се у конкуренцији за избор најбољег сајта

“Web Fest” је највећи регионални интернет фестивал посвећен промоцији и унапређењу интернета и друштва у целини. “Web Fest” је сачињен од такмичења за најбољи сајт и конференције која окупља најпознатије светске стручњаке из свих области ове индустрије.

НОВОГОДИШЊА ПРИРЕДБА

Прелеп колаж песама и игре

СВЕТИ САВА 2012.

Свечана академија поводом школске славе започета је „Светосавском химном“. Потом је Биљана Ђуричић, директор школе, одржала поздравни говор. Уследио је црквени обред праћен хорским певањем. Обележавање овог празника настављено је пригодним програмом. Изведен је сценски приказ „Свети Сава и ђаци“ са много поука о животу и вери. Хор је отпевао нумеру „Свита из Србије“. Програм су својим наступима улепшали и ученици трећег и четвртог разреда. Запажено је било и извођење песме „Хајде Като, хајде злато“. Оркестар фрулица одсвирао је „Банаћанско коло“. Свечаност је завршена заједничким наступом фолклора и хора.

ПРЕДАВАЊЕ ЗА РОДИТЕЉЕ

„Облици насиља међу вршњацима и превенција“

И ове школске године настављају се активности у оквиру пројекта „Школа без насиља“. Гости наше школе били су Биљана Кикић-Грујућ, носилац пројекта "Насиље и злостављање на интернету" и Ненад Ердељан, шеф групе за малолетничку деликвеницију МУП-а Нови Сад. Они су одржали предавање за родитеље ученика од 5. до 8. разреда. Тема предавања била је „Облици насиља међу вршњацима и превенција“. Гости су изразили задовољство великим одзивом родитеља.

ПРЕДСТАВА ПОСВЕЋЕНА ПРОМОЦИЈИ ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Госпођа Ирина Бураи и група ученика из наше школе настављају своју успешну мисију ширења духа толеранције

ГЛЕДАЛИ СМО ФИЛМ „ШЕШИР ПРОФЕСОРА КОСТЕ ВУЈИЋА”

Група ученика наше школе посетила је биоскоп „Арена“ у Новом Саду где су гледали филм „Шешир професора Косте Вујића”

Филм „Шешир професора Косте Вујића”, у режији Здравка Шотре, снимљен је према истоименом роману Милована Витезовића. Нови Шотрин филм је прича о професору Вујићу, доброћудном особењаку, хедонисти и педагогу за кога је његов ђак Михаило Петровић – Мика Алас написао да је био најоригиналнији професор 19. века. Вујић је био професор невероватном разреду матураната Прве мушке гимназије, у који су ишли: Мика Алас, Јован Цвијић, Павле Поповић, Јаша Продановић, Милорад Митровић, Милутин К. Драгутиновић, Љубомир Стојановић. Они су постали историјско оличење епохе, као академици, професори, министри, политичари, а историчари често истичу да је то био разред за сва времена, каквог није било ни пре ни после, разред за понос.

Иако је од почетка писан као роман, „Шешир професора Косте Вујића” прво јавно представљање имао је као ТВ драма, први пут приказана 24. фебруара 1972. године, са Павлом Вуисићем у главној улози.

МИСЛИША

Првих шест година "Мислише" је прошло. Настављамо даље!

"Архимедес" је ове школске године по седми пут у Србији организовао Математичко такмичење "Мислиша", по угледу на Међународно математичко такмичење „Кенгур без граница“. Такмичење "Мислиша" има два нивоа: основни ниво и финале (републичко). Такмичење "Мислиша 2012" (основни ниво) одржано је 15. марта 2012. године (у четвртак) пре подне (у 10 сати), истовремено у свим школама које су пријавиле ученике. Мото такмичења остаје: „Математика за све“. И ученици наше школе учествовали су у овогодишњем такмичењу.

ИЗЛОЖБА ВАСКРШЊИХ ЈАЈА

екипно прво место

Ученици узраста од првог до четвртог разреда учествовали су на изложби васкршњих јаја и освојили екипно 1. место, а III-1 и IV-1 заузели су 1. место на нивоу одељења.

ВЕЛИКО ПРИЗНАЊЕ ЗА НАШУ ШКОЛУ

ОШ "Данило Зеленовић" из Сирига на списку најбољих школа у Србији

Резултати мале матуре, образовање родитеља, величина одељења и број ученика у школи дали су списак 61 најбоље школе у Србији. У обзир је узимано и у каквим условима се ђаци школују. Анализирано је укупно 720 школа које имају више од 20 ученика и у којима је бар 95 одсто осмака полагало завршни тест.

Ко ће се наћи на списку "добрих школа" одређивао је Завод за вредновање квалитета образовања, у сарадњи са Министарством просвете и науке. Кључни параметар био је резултат завршног испита осмака. Али ове податке упоредили су с тим колико су родитељи ученика осмих разреда образовани, па су више вредновани успеси осмака чије су маме и тате нижег образовања него они њихових вршњака из факултетски образованих породица. У обзир је узимано и у каквим условима се ови ђаци школују - колико деце има у школи, колико су велика одељења...

- Списак "добрих школа" значи да су све оне најуспешније у Србији - кажу у Министарству просвете. - Међу њима има и великих и малих, и старих и нових, и градских и сеоских. То што су се нашле на списку за њих је значајно, јер ће са "титолом" добре школе моћи да конкуришу за средства из ДИЛС пројекта, за промовисање квалитетног образовања.

Наиме, Министарство ће се овим школама захвалити и одужити на досадашњем квалитетном образовно-васпитном раду тако што ће им помоћи у даљем унапређивању праксе и промоцији добрих пракси да би подстакли и друге школе на бољи рад. Школе које су на списку добрих школа моћи ће да се пријаве на јавни позив за доделу посебних грантова за промовисање квалитетног образовања у оквиру ДИЛС пројекта, који ће бити објављен на сајту www.dils.gov.rs.

Овај избор забележили су многи медији у Србији.

Духовна Страна Нашег Света

Приступамо крају школске године, који нам се поклапа са многим животним дешавањима. Очигледно је да је нашим осмацима сад један важан тренутак у животу, кад треба да одаберу прву смјерницу свог будућег занимања и будућег живота. У њиховим младим главама је, вјерујем, права збрка различитих тежњи, жеља, потпуно нових и нејасних представа и информација. Сад им је сваки добронамјеран савјет добродошао и као њихов вјероучитељ пренијећу им духовно искуство и знање Цркве Христове, потврђено вијековима који су прошли.

Црква нас учи својим примјером на празнику који смо управо прославили, а који се сматра рођенданом цркве, то је празник Силаска Светог Духа на Апостоле, у народу познат као „Духови“. Тога дана су полуписмени Апостоли, којима готово ништа није било јасно од онога шта се са њима збило, добили дарове о којима су могли само да сањају. На њих је у виду пламених језика сишао Свети Дух и они су прво проговорили језицима који су им до тада били потпуно непознати, затим су препознали још многе дарове које је Свети Дух обилно излио на њих, уз помоћ којих су проширили благо- вијест Јеванђеља Христово по свој васељени (тада познатом насељеном простору).

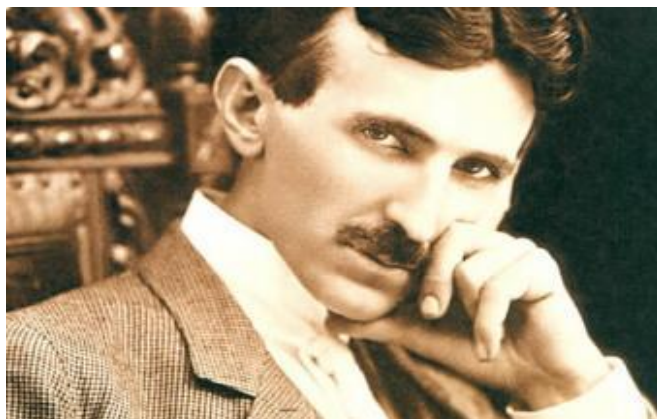
Ми смо се заједно на почетку сваког часа молили управо Духу Светоме, да се усели у нас и да нам подари дарове из своје „Духовне Ризнице“. Јер нам он помаже да ствари које су нам збркане и нејасне, постану потпуно јасне и једноставне. Потребно је само мало наше воље да му се кроз молитву обратимо. Ово је искуство које Црква свједочи током двије хиљаде година и које и нама данас препоручује да би смо што јасније спознали ко смо, шта смо и куд треба да идемо.

Милошћу Божијом у овој генерацији осмих разреда имамо три кандидата за средњу богословску школу, а то су : Александар Зељковић, Бошко Ненадовић и Никола Лазић. Да им пожелимо мир и радост и свако добро на путу који су одабрали.

Ваш вјероучитељ!

ТЕСЛА ЈЕДИНИ ПУТ У БЕОГРАДУ, ПРЕ ТАЧНО 120 ГОДИНА

Од боравка великог научника српског порекла Николе Тесле у Београду, почетком јуна 2012. навршава се тачно 120 година.

Тесла (1856-1943) је у једину посету Београду допутовао 1. јуна 1892, а следећег дана га је, са министром просвете Андријом Митровићем, у свечану аудијенцију примио тадашњи краљ Србије Александар Обреновић. У Београду је провео укупно 31 сат, од 1. до 3. јуна и одликован је Орденом Светог Саве другог степена. Током боравка у Београду он је посетио и Народни музеј и Велику школу (односно Универзитет), где се обратио студентима и професорима, а са физичарем Ђорђем Станојевићем, заслужним за почетке електрификације Србије, разговарао је о започетој градњи електричне централе у Београду.

"Ја сам, као што видите и чујете, остао Србин и преко мора, где се испитивањима бавим. То исто треба да budete и ви и да својим знањем и радом подижете славу Српства у свету", рекао је Тесла обраћајући се студентима. Недалеко од данашње Мостарске петље, на Топчидерском брду, највероватније у вили код Вајфертове пиваре, приређена је велика манифестација у његову част. Између осталих, том приликом поздравио га је и велики српски песник, лекар Јован Јовановић Змај, прочитавши песму добродошлице Тесли. Тесла је иначе био велики поштовалац Змаја и преводио га је на енглески.

Велики научник напустио је Европу 1884. године, у нади да ће му и у Њујорку, тада чувени проналажац и индустријалац Томас Алва Едисон, за чију фирму је радио још у Паризу, помоћи да реализује своје техничке иновације. У Едисоновој фирми остао је, међутим, мање од године и већ 1885. основао је у Њујорку властиту компанију "Тесла" када је и започео израду првих модела предвиђених за коришћење наизменичне струје - иновација која је преобразила свет. Едисон је, иначе, био велики противник Теслиног изума. Тих година је у новосадском "Бранику" објављен и први текст, на српском језику, о Теслиним изумима, аутор текста назива га тада "српски Едисон".

У Европу из Сједињених Држава Тесла је одлазио у два наврата, 1889. и 1892. године и оба пута боравио у родној Лици. Априла 1892. доспео је у Госпић, где је тада живела његова тешко оболела мајка, која је у његовом присуству и умрла, 16. априла. Месец и по потом, на позив делегације општине града Београда и Инжењерског удружења, допутовао је у Београд.

Никола Тесла, генијални иноватор и опредељени потпуни усамљеник, умро је у јеку Другог светског рата у Њујорку, 7. јануара 1943. године. Урна с његовим пепелом пренета је доцније у Београд и данас се чува се у Музеју Николе Тесле у Београду.

Природа је мудра, мудрија од човека

Природа је лепота која нас окружује. Али природа је подређена човеку, а он је третира као најгору ствар на свету. У приповеци „Јабука на друму“ писац је покушао да прикаже насилно понашање људи према природи. Као симбол овог грозног понашања описао је једну измучену јабуку.

Наиме, јабука је поред друма стајала веома дуго. Њен животни век био је много дужи од осталог негованог воћа. И заиста је зачуђујуће како ово дрво још увек непомиично стоји. Јабука је свакодневно трпела свакојаке пакости људског света. У пролеће, несташни пролазници откинули би понеку њену оцветалу грану и несвесно би повредили сироту јабуку. Током лета ситуација не би била ништа боља. Тек сазреле плодове људи би брали и након једног гриза плод би бацили у прашину, под изговором да није довољно слadak. Оваквим поступцима јабуци би остала само неколицина плодова који добијају прилику да достигну своју коначну форму. Али ни ти плодови нису били дугог века и јабука би поново остала сама, препуштена на милост и немилост путника.

И након ових злочина јабука и даље стоји прикривајући своје ожиљке. Треба да нас је срамота. Оваквим поступцима доказујемо да нисмо достојни наших права јер природа нам дарује ствари које су неопходне за људски живот, а ми се према њој овако опходимо. Међутим, природа је мудра и прашта нам, надајући се да ће доћи бољи дани.

Јелена Шунка 7-2

Обележен Дан планете Земље

Поводом Дана планете Земље Планинарско смучарски клуб Сириг организовао је 22. априла традиционалну акцију “Пешачимо у природи - Јегричка 2012“. Окупљање је било испред Дома културе, а у госте планинара Сирига стигли су чланови планинарских друштава из Зрењанина, Сомбора и других места.

Учесници су пешачили на релацији МЗ Сириг - Јегричка - Бели мост - Хевиров салаш - Ловачки дом. У акцији је учествовало 193 планинара, 14 извиђача и деца из школе. Одржано је и такмичење у оријентацији у којој је учествовало 10 екипа. Учесницима су подељене захвалнице, медаље и пригодни поклони. Дружење је завршено уз традиционални пасуљ.

Мостови нису само обичне грађевине

Мостови. Велики, мали, камени, дрвени, сви имају исту улогу – да спајају људе.

Сваки мост скрива неку посебну тајну. Мостови за заљубљене, усамљене, остављене. Мостови за нова познанства, пријатељства, ма које вере човек био. Преко моста може прећи свако: богат сиромаш, тужан, срећан... Крик галеба, тамни, мутни таласи на мосту се најбоље чују. Мостови спајају две понекад тако удаљене обале. Мостове су створили људи себи у славу, себи да олакшају, себе да издигну. Ход по води на неки начин. Неки мостови воде у слободу, неки у смрт, а неке су непријатељи срушили. Они су велика инспирација сликара и песника. Чак и она два балвана у шуми представљају мост. Сваки мост зна своју улогу. Истрајан је и не служи ничему што је зло или тајно. Мостови никако не могу бити обичне грађевине. Прелазак преко моста налик је лету птице.

„Од свега што човек у животном нагону подиже и гради, ништа у мојим очима није вредније и боље од мостова“.

Александра Вулић 5-2

Мостови вечно спајају обале и људе

Мостови нису само обичне грађевине које вечно спајају обале и људе. Они су вреднији од сваке тврђаве или зграде.

Мостови повезују људе различитих националности. Они чак повезују и континенте. Један од њих је и мост на Босфору који повезује Азију и Европу. Неким селима мостови пуно значе и људи их воле као своју породицу. Мостови могу да буду мермерни, камени, бетонски, али и дрвени и метални. Мостови могу да спајају државе, села и градове. Мостови су птице које поносно раширених крила већ вековима неуморно спајају обале и људе. Постоје мостови пријатељства, љубави и среће. Веома су важни за људе, јер им омогућавају да прелазе на разне континенте, градове и државе. Мостови су постојали и у старом веку, али тада нису пуно значили. Наш познати писац Иво Андрић је описао мост на Дрини. Готово да не прође година, а да га неки писац или сликар не опише, или не наслика.

Писао сам о мостовима зато сто ми се пуно свиђају, зато сто су они важни за цео свет. Једном речју, они су чудо овог света.

Михаило Булат 5-1

Плава тигрица

У прашуми поред Амазона
живи тигрица плава
по имену Мона.
Она зна да пева, зна да скаче.
Она је велико, разиграно маче.
Зна да прича, а и крила има.
Иако је тигар, дружи се са свима.

Пејновић Милан 4-1

Необичан пас

Имам пса Жућу.
Он има црвену кућу.
Жућо има љубичасте очи,
што светле као звезде у ноћи.

Кад замаше својим коњским репом, знам да мисли о нечем лепом.
И мајмунске уши кад испружи тада,
као да каже: "Играјмо се сада".

У шетњу кад кренемо, гледају нас сви,
другари ми кажу: "Лепшег пса не видесмо ми".
Плаву машну му ставим,
па се тиме сладим.

Поносно шета на ноге две,
а за нама сви кажу: "Гле чуда, гле".

Ивана Зорић 4-1

Хајдучке су руке наше

Једни од можда најславнијих и највећих заштитника Србије и њеног народа били су славни хајдуци.

Има много начина на које сазнајемо о њиховом јунаштву и њиховим делима. Један од, можда, најповерљивијих начина, који и данас ми читамо, јесу књижевни текстови, у највећем делу песме. Оне нам сведоче о њиховом јунаштву, делима и особинама. Из њих ми знамо да су они живели у четама, заједно са својим вођом, и да су се највише противили Османлијама, јер су знали да је неправедно да њихов народ, Срби, служи туђинској власти. Та њихова дела нису остала незапажена, јер је захвални народ све то запамтио да би касније неко записао и да би остало за наредна поколења. Та намера била је добра, па смо се ми данас упознали са неким од најславнијих хајдука. Ту се могу сврстати Мали Радојица, Стари Вујадин, па и хајдук Станко. Они су својим делима задивили многе људе, па сада и ми читамо о њиховом огромном јунаштву. Мали Радојица истрпео је разна муке, али само из једног разлога, да би заштитио свој народ. Ту се види његова велика храброст, јунаштво и издржљивост. Стари Вујадин је, такође, имао исте особине што се види из његових дела. Он се није плашио и највећих мучења од стране Османлија. Народ није прибележио њихова дела само у песмама, већ и у приповеткама. У то нас уверава и хајдук Станко који је хтео да постане хајдук ради освете. Он је ту, такође показао велику спретност и храброст, врлине којима се сваки хајдук могао поносити.

Заиста се дивим овим јунацима и драго ми је што су њихове руке и наше, и заиста мислим да је требало имати таквих заштитника поред себе који су били само мали зрак сунца који је пружао отпор великим црним облацима пред олују.

Илија Брдар VII₁

Није лако бити хајдук

Хајдуци... Прво што би нам пало на памет помислили би смо на праве хајдуке који се нису предали турској власти. Који су одлазили у шуму и излазили на друм и дочекивали нека турска кола и пљачкали их. Али ја не мислим на њих.

Деца! Деца умеју да направе игре које изазивају страх код њихових родитеља. Била су тако једном несташна деца која нису била добра у учењу, али су били добри и сложни другови. Звали су се: Чеда Брба, Миле Врабац, Лаза Цврца, Симо Глуваћ, Мита Трта и Жика Дроња. Они су били прави другови на храстовом стаблу, где су се дружили и играли. Чеда Брба је био најстарији, најјачи и најспособнији. Он је одлучио да оде у хајдуке и да поведе дружину. То му је успело. Спремили су се и кренули. Тамо су их чекале навоље које нису могли прећи и доћи до циља. Кукали су, молили су, јаукали и плакали за домом. Онда их је пронашао сеоски полицајац који је носио велику мотку. Ставио их је у свињац где су преноћили. Ујутро, полицајац их је одвео у село где су их чекали родитељи. Они се таман понадаше да их родитељи чекају са пуно нежности, те потрче к` њима. Али видиш, тамо сви држе мотке. Па добише тешке батине. Прошла је недеља дана и они се скупише на храстовом стаблу. Заклели су се да не спомену ни слово од "хајдуковања".

Ето, на те хајдуке сам мислио. На децу која још не разумеју шта је бити хајдук и како се сналазити у животу. Значи, треба слушати савете родитеља.

Миодраг Којић 5-1

Зашто пречицом ?!

Шетајући својим местом, кроз најзабаченије углове ове варошице, сретала сам много младих људи погнуте главе . У њима се одигравала нека чудна борба, самих против себе. Видела сам, колико убрзано живе . Често сам помишљала да их, некако, вратим на спорији пут живота, али зашто би они слушали странца? Њихова тела била су старија од њих самих десетине година . Зар они стварно желе да оду из овог живота ? Зашто иду пречицом, путем на коме су много теже препреке ? У сваком тренутку сусрета са њима , моје срце није било испуњено. Без обзира што су за мене само странци , осећала сам се сасвим беспомоћно. Нека се погледају само једном у огледалу ! То су све малолетници који желе што пре да одрасту, а хвале се једино кутијицама из џепа на којима пише „ забрањено продавање цигарета малолетницима „ . Како их један удах дима те цигарете може испунити ? Не само да су цигаретама угрожени они , него и ја , и сви људи који се налазе у њиховој близини . Гледала сам их не скрећући поглед . Њихове руке добијале би боју маслачка . Тада је већ касно. Одустала сам од сваке помисли да њима може бити боље . Знам да њихова тела труну. Постали су сви зависници .Тешко да би их ко могао одвојити сад од цигарета . Сви они су још деца у пубертету која желе да буду "одрасли" , али не схватају да на тај начин то неће постићи . Кад-тад , једно од њих , нестаће из живота . Можда се тада тргну и крену споријим , исправнијим путем ... а можда им у тим тренуцима једино цигарета буде спас , средство за "опуштање" и смиреност ...Како год , они су рано обележили свој живот . Можда се касније и опамете . Приметиће моменат када живот почне полако да долази по своје, тада ће, надам се, спаковати све кофере цигарета . Приметиће колико су тога у животу пропустили због "задовољства"веденог у диму . Лакше ће им бити да се окрену иза себе и виде шта су учинили , али тада ће бити превише касно .

Ево, нека прихвате сада ове моје руке , иако нам дланови не одишу истим мирисом . Нека постану јачи, јачи и од мене , најјачи, само нека победе ! Зар нису свесни да још увек немају оно своје право "ја" ? Нека баце цигарете и нека се врате у ђачке клупе . Даху смрти није место крај њихових година. И сада, нека удахну ваздух пуним плућима, без страха да ће им нешто заголицати грло или да ће се закашљати од суза.

Ивана Трбојевић 8-1

Шта је у тој цигарети?

Постоји преко 7.000 хемикалија у дуванском диму, а за најмање 69 од тих хемикалија се зна да изазивају рак!

Сунчани предео који ме је очарао

Често идем у Босну и Херцеговину. Тамо је сунчани предео који ме је очарао. Описаћу вам прелепу гору Романију.

Тамо има пуно лепих извора на пропланцима, и када их гледате на сунцу како се сјаје, то је нешто најлепше. Поред тога постоје уређена места за излетнике, где се најчешће роштиљају пљескавице и ћевапи, које ја јако волим. Има пуно биљака и дрвећа, и просто не можеш а да се не загледаш у њих. Има и пуно цвећа, а најлепши је онај мали плави кога има свугде где је већа надморска висина. Ту се често виђају деца, играју се и веселе. Има и пуно воћки које нико не поседује, па можеш да једеш до миле воље. Тамо има пуно лековитих биљака, па их сви старији људи беру. Најпопуларнији је "рањеник", па одмах за њим "хајдучка трава". Ту је и мала шума у којој се деца играју. Права је милина, пролазити кроз њу док те лишће делимично брани од сунца.

Као закључак, не знам шта да кажем осим : једноставно прелепо.

Огњен Јањић 5-1

Поступци, осећања и мисли Марка Краљевића

О јунаку Марку Краљевићу слушала сам много тога још док сам била јако мала. Много занимљивости је везано за његову личност. За мене је најзанимљивија легенда везана за Ваљево и Маркову столицу. Испод Маркове столице протиче река Колубара. Кажу да је Марко прао ноге у реци, а река је 200 метара од столице.

Читала сам песме о Марку Краљевићу. Млад, храбар, снажан, паметан и одважан младић. Помагао је сиромашнима. У сваку борбу је улазио чисте душе и срца. Борио се против непријатеља, завера... Мислим да јака, позитивна и поштена личност може да промени свет. Свет ружних дешавања, лоших људи који само мисле на себе и своју корист. Волела бих да постоје овакве личности у нашој земљи Србији. Многи државници и политичари имали би шта да науче.

Предлажем да им се поклони књига о Марку Краљевићу. Нека је обавезно прочитају и нешто запамте. Да не мисле само на себ, него на целу земљу и цео народ. Да не мисле само на садашњост, него и на нашу будућност.

Невена Николић , 6 разред

Мудре мисли Доситеја Обрадовића

Данашња омладина је веома радознала. Баш због те радозналости, многи људи долазе у незгодне ситуације. Више о томе рекао нам је наш просветитељ Доситеј Обрадовић у свом делу „Живот и прикљученија“.

Реченицом „Млада је душа подобна меком воску“ покушао је да нам објасни како данашња омладина не размишља својом главом и због тога упада у невоље. Телевизија, часописи и многе друге занимације не утичу добро на нас. Морамо да будемо свесни да је скоро све што причају лаж и да причају штошта, само желе да нам науде. У животу треба да се ослонимо само на оне који нам желе најбоље, а то је наша породица. Ми млади још увек нисмо довољно зрели да проценимо људе и баш због тога треба да слушамо нашу породицу. Знам да многи не би желели да признају да нису довољно зрели за неке ствари, али мислим да човек треба да се учи док је жив. Многи су и превише тврдоглави и сигурни у себе да би схватили шта се дешава око њих. Када одрасту, схватиће да је прекасно за промене. Али они који крену на прави пут, заволеће живот још више и схватиће да је у животу најважније да се крене правим путем.

Аутобиографију „Живот и прикљученија“ би по мени сви требали да прочитају и да схвате вредност живота и све његове предности.

Данијела Шведић 7-2

СПОРТ

Наши спортисти нас увек обрадују. Тако је и ове године на Општинском такмичењу у одбојци мушка екипа освојила 1. место, а женска 3. место. У кошарци су дечади били други, а у фудбалу и мушка и женска екипа трећа.

Џудо клуб, чији су чланови ученици наше школе, имали су посебно успешну годину током које су били учесници на државном и међународним такмичењима и освојили мноштво медаља. Свим џудистима, њиховом тренеру и руководству честитамо на успесима. Посебно истичемо неке од најуспешнијих такмичара. Ивана Јухас је освојила шест медаља, две златне, две сребрне и две бронзане. Нина Тодоровић има три медаље, једну златну и две бронзане. Међу свим члановима џудо клуба најуспешнија ове сезоне била је Александра Јаћимовић. Она има осам одличја, три златне, једну сребрну и четири бронзане медаље. Највреднији успеси су бронзане медаље на Међународним турнирима у Белгији и Француској и на Деветој олимпијади ученика Србије као и златна медаља на Појединачном првенству Србије за старије пионире. Стога с правом проглашавамо **Александру Јаћимовић** за **спортисту године** наше школе.

Александра Јаћимовић
спортиста године наше школе

ТАКМИЧЕЊА У ШКОЛСКОЈ 2011/2012. ГОДИНИ

Током ове школске године одлазили смо на такмичења са пуно наде и враћали се са поносом и уздигнуте главе, али и са осећањем да можемо боље. Наводимо најуспешније:

СРПСКИ ЈЕЗИК: Огњен Јањић 5. разред - на Општинском такмичењу 3. место
Илија Брдар 7. разред - на Општинском такмичењу 3. место
Мирјана Николић 8. разред - на Општинском такмичењу 2. место
Нада Шведић 8. разред - на Општинском такмичењу 3. место

МАТЕМАТИКА: Огњен Јањић 5. разред - на Општинском такмичењу 2. место
На такмичењу „Архимедес“ похваљени су: Жига Вања 3. разред и Лукач Душанка,
Стефановић Михајло и Тасовац Немања 4. разред

РУСКИ ЈЕЗИК: Александар Зељковић 8. разред - - на Општинском такмичењу 2. место
Данијела Шуштум 8. разред - - на Општинском такмичењу 2. место
Огњен Егељић 8. разред - на Општинском такмичењу 3. место

ХЕМИЈА: Милица Николић 7. разред - на Општинском такмичењу 2. место, на Окружном
3. место

Јелена Шунка 7. разред - на Општинском такмичењу 3. место, на Окружном 2. место

БИОЛОГИЈА: Илија Брдар 7. разред - на Општинском такмичењу 1. место
Јелена Шунка 7. разред - на Општинском такмичењу 2. место
Данијела Шведић 7. разред - на Општинском такмичењу 3. место
Нада Шведић 8. разред - на Општинском такмичењу 2. место

ГЕОГРАФИЈА: Огњен Егељић 8. разред - на Општинском такмичењу 3. место

Moja saznanja o raku

Čovek kroz čitav svoj životni vek vodi nepoštenu borbu... borbu za svoje zdravlje, za opstanak! Lako je ako znate sa kim se borite, ali ovaj neprijatelj je nevidljiv, surov. Uništava čoveka, malo po malo, do samog kraja kada čovek postane senka od onoga što je nekada bio. Taj neprijatelj je RAK (CANCER)! Svaki dan saznajemo zastrašujuće podatke da ova opaka bolest svakim danom odnosi sve više žrtava. Godišnje umre preko 20.000 obolelih od ove opake bolesti. Zamislite, 20.000 života se ugasi samo zbog ove bolesti... samo nestanu u jednom trenu.

Činjenice su pred nama, da 10% ove bolesti nastaje zbog neke genetske predispozicije, a 90% ove teške bolesti prouzrokovano je pušenjem, konzumiranjem alkohola, raznih opijata, neadekvatne ishrane... Maligna oboljenja izazivaju spoljašnji i unutrašnji faktori. U spoljašnje faktore spadaju hemijske materije, razna zračenja (kompjuter, mobilni...) i razni mikroorganizmi. Unutrašnji faktori su hormoni, imunološki status i nasledne mutacije.

ZAJEDNIČKO DEJSTVO SVIH ČINILACA UZROKUJE PROMENE KOJE DOVODE DO NASTANKA MALIGNNE BOLESTI.

FAKTORI RIZIKA su štetne navike (pušenje, loša ishrana, promiskuitetno ponašanje mladih...), genetske karakteristike i izloženost kancerogenim agensima.

PUŠAČI SU NAJUGROŽENIJI! Oni su čak 20 puta više izloženiji da obole od raka pluća. A kod žena, pored raka pluća, utiče još i na stvaranje raka grlića materice, pankreasa i bubrega.

Takođe, loša i nekvalitetna ishrana, mnogo usoljene i dimljene hrane utiče na stvaranje raka želuca. Mnoge istočnjačke kulture zbog načina konzumiranja hrane, tačnije konzumiranje vrelog čaja, što dovodi do raka jednjaka i želuca.

ESTROGEN- ženski hormon čije produženo dejstvo utiče na izazivanje nastanka raka dojke.

Bitna je prevencija, ne treba pušiti, treba se pravilno hraniti, na vreme se pravilno informisati o polno prenosivim bolestima, jer humani papiloma virus izaziva rak grlića materice.

PRVO I OSNOVNO JE DA NE SMEMO ZANEMARITI SOPSTVENO ZDRAVLJE I IZBEGAVATI REDOVNE KONTROLE LEKARA!!!

Ja sam saznala da muškarci najčešće umiru od raka pluća, što je posledica strastvenog pušenja, još umiru od raka debelog creva kao uzrok nepravilne ishrane, i takođe umiru od raka prostate. Žene najčešće umiru, na prvom mestu od raka grlića materice, od raka dojke i debelog creva.

BITNA SU SAZNAJNA O OVOJ BOLESTI, I BITNO JE SPREČITI DA DO NJE NE DOĐE.

Nažalost u mojoj porodici i užoj familiji, svi su umrli sa istom dijagnozom - RAK! Niko od njih nije dočekaо starost i sedu kosu. Ujaci, stričevi, tetke... niko od njih nije dočekaо 40 godinu. Nažalost statistika u mojoj porodici je poražavajuća, zato sam spremna da se informišem što više o ovoj bolesti.

Čovek je izmislio citostatike, razne terapije protiv bola, da bi barem malo olakšali ljudima koji umiru od ove bolesti.

RAK JE OPAKA BOLEST, SUROVA. ČOVEK JE ZASAD DOBIO BITKU PROTIV OVE BOLESTI, ALI JOŠ UVEK NIJE DOBIO RAT!

Marija Burai VI

Човек и рак

Болест... Сама реч асоцира на ужас, катастрофу и очај. Замислите онда колико су тај ужас, катастрофа и очај изражени код особа које не само да погађа реч болест, већ их иста уништава изнутра?!

Данашњица са собом носи мноштво ужасних и смртних болести, а некако најомраженија је управо рак. Особе оболеле од рака носе са собом огроман терет који са сваким кораком, сваким покретом и сваком речју постаје све тежи и тежи. Судбина ових људи је бескрајно тужна... Њима сваки дан односи време, са сваким даном изгубе и оно мало времена преосталог за уживање, разговор и дружење са најближима. Замислите само како је живети у сазнању да вам је остала још само недеља, месец или година живота, а били сте толико самоуверени, пуни живота, пуни планова за будућност... Сви њихови снови, жеље и маштања, све то је као прашина која са једним налетом ветра одлази и нестаје. А људи око њих им изгледају тако срећни са свим њиховим ситним проблемима, изгледају просто несвесни тога што се крије, тамо негде, иза угла. Људима оболелим од рака треба дати подршку и подстицај да време које им је преостало утроше на најбољи могући начин и да не размишљају о томе шта доноси нови дан јер треба уживати у тренутку, никад не знаш шта носи ново јутро. Зато, подржимо их, наше мало њима је много!

Не знамо колико смо срећни јер имамо здравље. Неко би за здравље дао сво богатство овога света, али оно се не може купити... Будите задовољни оним што имате, чувајте себе јер живот је исувише непредвидив.

Нада Шведић VIII-2

СЛИКЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Моје име је **Нада Шведић**, рођена сам 10. фебруара 1998. године у Новом Саду. Први пут сам се упознала са овом школом 2004. године када је почело моје осмогодишње школовање. Никада нисам имала омиљени предмет, али сам волела енглески, биологију, српски, физику... Много тога се десило за ових осам година, много лепих тренутака сам проживела (ружне сам заборавила јер желим да ми основна школа остане у најлепшем сећању)...Сада када завршавам осми разред, морам признати да ми је жао што напуштам ову школу, ипак осам година није кратак период. Волела бих да упишем медицинску школу, а што се тиче смера, највише ми се допада лабораторијски техничар. У слободно време читам књиге, возим ролере, бицикл... Када сам кренула у први разред нисам могла ни да замислим да ћу једног дана бити проглашена за најбољег ученика, али ето, ја сад стојим на крају свог основног образовања као ђак генерације и носилац Вукове дипломе. Моја учитељица, сви моји наставници, моја породица...све ове године су били уз мене, подржавали ме и помогли ми да дођем доврде, без њих вероватно никада не бих постигла све ово, зато им много хвала!

Нада Шведић

ОСМАЦИ, СРЕЋНО!

